

POSTNÍ FARNÍ OBNOVA 2015

(Cyklus B)

8. 3. TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ

(1Kor 1,22-25)

Židé si totiž přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to Židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.

Pane, pomoz mi pro dnešní den překonat strach o sebe a uč mě vstupovat do tvého tajemství kříže, až mě potká nepochopení, odmítnutí, nepřejícnost, nelaskavost, přehlížení, netrpělivost, pomluva nebo nevděk. Amen.

9. 3. PONDĚLÍ TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Lk 4,24-30)

Ježíš řekl židům: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Námán ze Sýrie.“ Když to slyšeli, všichni v synagóze vzplanuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

Kolikrát už jsme si řekli: „pro pravdu se každý zlobí“ nebo: „doma není nikdo prorokem“. Ale s jakou motivací to říkáme? Abychom si dokázali, že tu pravdu máme přece my? Abychom ze situace vyšli vítězně, ne-li fakticky, tak alespoň morálně? Jaký rozdíl oproti tomu, když Ježíš vede k pravdě nás...

10. 3. ÚTERÝ TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Dan 3,25.34-43)

Azarjáš otevřel svá ústa a uprostřed ohně se takto modlil: „Nezříkej se nás úplně pro své jméno, neruš svou smlouvu. Nevzdaluj své milosrdenství od nás pro Abraháma, kterého jsi miloval, pro Izáka, svého služebníka, a Izraele, svého svatého. Jim jsi slavnostně slíbil, že rozmnožíš jejich potomstvo jako hvězdy na nebi a jako písek na mořském břehu. Panovníku, jsme nepatrní mezi všemi pronárody, pro své hříchy jsme dnes poníženi na celé zemi. V tomto čase nemáme ani vladaře ani proroka ani vůdce, nemáme celopaly ani zápalné oběti ani obětní kadidlo, nemáme místo, kam bychom ti přinesli oběť prvotin a kde bychom našli milosrdenství. Kéž bys nás přijal pro sklíčenost mysli a pokoru ducha, jako bychom přišli s celopaly beranů a býků, jako s deseti tisíci tučných beránků. Taková ať je dnes naše zápalná oběť před tebou, dokonalými učini, kteří tě následují, aby nebyli zahanbeni ti, kdo v tebe doufají. Nyní tě chceme celým srdcem a bázní následovat a hledat tvou tvář. Nenechávej nás v hanbě, ale nalož s námi podle své shovívavosti a podle množství svého milosrdenství. Vysvobod' nás podle své podivuhodné moci a oslav své jméno, Hospodine!“

Nemám v ústech krásná slova, nemám v hlavě moudré a vznešené myšlenky, nemám hluboký duchovní ponor, nemám patřičnou soustředěnost, nejsem dostatečně umrtvený, při potřebách své rodiny nemám čas na dobročinnost a nemám peníze na mecenášství, když už jsou zase v poštovní schránce složky neziskových organizací... mám jen vlastní ubohost a nedostatečnost. Co mám, to ti dnes dám, můj Pane. Amen.

11. 3. STŘEDA TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Žl 147,12-13.15-16.19-20)

Jeruzaléme, oslavuj Hospodina, chval svého Boha, Sióne, že zpevnil závory tvých bran, požehnal tvým synům v tobě. Sesílá svůj rozkaz na zemi, rychle běží jeho slovo. Dává sníh jako vlnu, jíní sype

jako popel. Oznamil své slovo Jakubovi, své zákony a přikázání Izraeli. Tak nejednal se žádným národem: nesdělil jim svá přikázání. Aleluja.

Bůh, který nám dává sebe: Pane, tys řekl, že nikdo nemiluje víc než ten, kdo dá život za své přátele. Potom jsi svá slova stvrdil činem lásky. Není boha jako Tebe, náš příteli a Pane.

12. 3. ČTVRTEK TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Jer 7,23-28)

Přikázal jsem ji toto: Poslouchejte mě, a budu vaším Bohem a vy budete mým lidem, chodte po všech cestách, které vám přikážu, aby se vám dobře vedlo. Neposlechli, nedbali na mě, ale jednali podle svého zatvrzelého a zlého srdce, a místo aby šli vpřed, obrátili se vzad ode dne, kdy jejich otcové vyšli z egyptské země až dodnes. Den co den jsem jim ustavičně a usilovně posílal všechny své služebníky proroky, ale neposlechli mě, nedbali na mě, zatvrdili svou šíjí a jednali hůř než jejich otcové. Budeš k nim pronášet všechna tato slova, a neposlechnou tě; budeš na ně volat, a neodpovědí ti. Tak jim řekneš: To je národ, který neposlechl Hospodina, svého Boha, a odmítá napomínání! Věrnost vymizela, vyhnula z jejich úst.

Proměňuj, Pane, moje zatvrzelé a nevěrné srdce, jak to dovedeš jen ty sám. Ať si všimnu tvé láskyplné přítomnosti ve svém životě. Ať si konečně všimnu i toho, kdo žije vedle mě, ať dokážu poděkovat za to, že se mnou jde věrně životem, za to dobré, co mi dává, ať dokážu nést a odpouštět to, co mě na něm tolik rozčiluje a dráždí, ať dokážu od něho uslyšet, že ani já nejsem bez chyb. Amen.

13. 3. PÁTEK TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Mk 12,28b-34)

Jeden z učitelů Zákona poslouchal jejich spor a viděl, že Ježíš farizeům dobře odpověděl. Přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.‘ Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Žádné jiné přikázání není větší než tato.“ Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že učitel Zákona odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.

Ježíši, dáváš tu nejvzácnější radu pro šťastný život: miluj Boha – miluj člověka. Je to tak jasné a prosté a zároveň tak těžké. A tak hledám nejroztodivnější recepty na štěstí, kde se dá. Pane, prosím, nepřestávej mě vracet k podstatě, nedovol mi utíkat od tebe. Ať nezabloudím daleko od tvého Srdce.

14. 3. SOBOTA TŘETÍ TÝDEN POSTNÍ

(Lk 18,9-14)

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, vyprávěl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako támhle ten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.‘ Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: ‚Bože, buď milostiv mně hříšnému!‘ Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Budovat zdravé sebevědomí na tom, že mě miluješ a že všechno mám od tebe. Bránit se vlezlému a úpornému pokušení budovat vlastní velikost na ponižování druhého, i kdyby to mělo být jen v nejskrytějších koutku srdce, jen v nekontrolovaném jedovatém slovu na adresu zkorumpovaného politika v televizi...